

Beste aanwezigen, bewonerscommissies, huurders, vertegenwoordigers van de gemeente en leden van het bestuur van de SHD,

Hartelijk dank voor deze uitnodiging en de gelegenheid die u mij biedt om namens Dunavie kort iets te mogen zeggen. Graag wil ik u allen als eerste alle goeds toewensen voor het nieuwe jaar. Ik wens u een inspirerend, liefdevol en energiek nieuw jaar toe.

Bij de voorbereiding van deze middag dacht ik terug aan eerste kerstdag, 1,5 week geleden. Ik was met mijn man en twee kleine dochttertjes een weekje weg in eigen land. We hadden net ontbeten en de lucht was strakblauw. Ik trok mijn hardloopschoenen aan en ben een heerlijk eind gaan lopen.

Op de terugweg ontdekte ik op een prachtige plek een bankje. Ik ben daar gaan zitten en heb gepeinsd. Kent u dat nog? Peinzen? Doet u dit nog wel eens? Neemt u hier de tijd voor?

Nadenken? Overwegen? Een beeld, een voorstelling, een herinnering of een idee vormen?

Op dat bewuste bankje onder de strak blauwe lucht heb ik gepeinsd. Zonder oordeel, zonder mening. Reflecterend op wat geweest is. En zo gingen mijn gedachten ook terug naar het afgelopen jaar. Mijn eerste jaar bij Dunavie, naar onze huurders, naar de projecten die we gerealiseerd hebben, naar de samenwerking met onze bewonersvertegenwoordiging. En het mooie van peinzen is dat alles kan en mag langs komen. Zo bedacht ik wat we allemaal gedaan hebben met elkaar. De vele gesprekken die we hebben gevoerd. De vragen die we elkaar gesteld hebben. En hebben we dit wel genoeg gedaan? Die vragen aan elkaar stellen? Ben ik echt op zoek geweest naar de vraag achter de vraag? Of luisterde ik met het idee om mijn eigen boodschap te kunnen vertellen? Om met overtuiging mijn mening te geven?

De communicatie ging het afgelopen jaar soms moeizaam. We hebben elkaar niet altijd begrepen. We zaten niet altijd op hetzelfde spoor en dát hoeft ook niet. Maar toch voel ik vertrouwen. Ja, het is nog broos en ja we hebben veel met elkaar te doen en te bespreken. Ik gun ons allen daarbij "peinstijd". De tijd en rust om terug te denken. Heb ik goed doorgevraagd? Begrijp ik de ander echt? Moet ik nog ergens op terug komen? Hebben we alle informatie verzameld om een goede afweging te maken? Zijn we ons bewust van de kwaliteiten van de ander?

Ik ben blij dat ik bij Dunavie werk. Dat ik samen met mijn collega's een bijdrage mag leveren aan het helpen van mensen die niet zelfstandig in huisvesting kunnen voorzien. Dat onze dienstverlening verder gaat dan alleen het verhuren van woningen. In 2018 hebben we het wijkgerichte werken geïntroduceerd. Onze betrokkenheid bij de bewoners is groot en gaat ver. We komen letterlijk achter de voordeur bij huurders en ervaren zo wat er echt leeft en speelt. Een luisterend oor willen wij bieden en een oplossing op maat. Dit vraagt om een wendbare organisatie en een eigentijdse huurdersbenadering. Eigen regie van huurders vanuit kracht, vrijheid en lef.

2019 is gestart. Een jaar vol onbekendheden en ook een jaar vol uitdagingen. Zo gaan wij met energie aan de slag met onze portefeuille. Hebben we de juiste match tussen vraag en aanbod? Hebben onze woningen de juiste prijs? Dat vraagt om een bredere blik. Hoe zorgen we er met elkaar voor dat we bewoners in de toekomst voldoende betaalbare woningen kunnen aanbieden in de regio? We gaan benoemen welke doelgroepen we bedienen en kijken of dit voldoende is. Waar kunnen we het verschil maken en op welke manier kunnen we maatwerk inzetten? De verkenning op een fusie met Padua uit Noordwijkerhout krijgt vorm. De oplevering van onze nieuwbouw en samen de verkenning verder doorvoeren op duurzaamheid. Een aantal van onze activiteiten die we in 2019 oppakken.

Bij dit alles vinden wij de stem van de huurder van groot belang. Wij doen dit niet voor onszelf, wij doen dit voor u, onze huurders. Want een prettig thuis maken we met elkaar!

Ik wens u een fantastisch 2019 toe en wens ons allen zo nu en dan tijd om te peinzen.